

[Arbejds- og socialministeren.]

erhvervshemmedes anbringelse i erhvervs-livet op til grundig overvejelse.

Endelig vil jeg nævne, at regeringen ved en betydelig finansiel støtte til en udvidelse og konsolidering af arbejdsteknisk skole har søgt at skabe grundlag for, at denne skoles undervisning af flere tusinde ufaglærte arbejdere sikres fremover.

Jeg har med disse bemærkninger villet gøre den øjeblikkelige stilling op, således som jeg ser den fra min plads. Jeg har svaret på den kritik, der igennem måneder har været udtalt vedrørende beskæftigelsen her i landet. Jeg har forsøgt at understrege overfor det høje ting, hvorledes regeringen på et tidligt tidspunkt havde gennemtænkt problemerne og fremlagt forslag om yderligere beskæftigelsesforanstaltninger — der var måske ikke meget nyt heri, men det var en udbygning af de veje, som også tidligere har været betrådt —, og jeg har sluttelig givet det høje ting et lille rids af de spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedet, som arbejdsmarkedskommissionen i særlig grad har beskæftiget sig med.

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Jeg vil gerne takke den højtærede minister for besvarelsen af den forespørgsel, jeg på flere meningsfællers vegne har stillet, men jeg kan ikke erklære mig tilfreds med de foranstaltninger, regeringen mener er tilstrækkelige til imødegåelse af arbejdsløsheden, for slet ikke at tale om, at der ikke var noget om at komme arbejdsløsheden til livs. Vi fik bekræftet en fæl mistanke om, at regeringen ikke havde andet i posen end det, vi forud vidste, da ministeren begyndte at lave beregninger over arbejdsløshedens bevægelser og forsøgte at lave sammenligninger mellem 1949 og 1952. Det kunne jo kun have til formål at bagatellisere arbejdsløsheden. De mange bemærkninger om de foranstaltninger, der træffes til opskoling, omskoling og omflytning af arbejdskraft, har jo også kun haft til formål at give det udseende af, at regeringen er vældig omsorgsfuld overfor de arbejdsløse; men de arbejdsløses økonomiske kår var der ikke et eneste

ord om i ministerens udtalelser til trods for, at han startede med at sige, at han havde den allerstørste forståelse for de arbejdsløses vanskelige stilling.

Jeg vil gerne knytte bemærkninger til ministerens forskellige udtalelser og fremhæve, hvad vi mener der bør gøres for at sætte ind mod arbejdsløsheden for at nå frem til en sækning af ledighedstallene, der kan virkelig føles ude omkring i arbejderhjemmene og på arbejdspladserne, og som kan give en følelse af tryghed for såvel arbejdsløse som arbejdende. Det kunne være fristende at gå ind på de talspekulationer, ministeren har foretaget, også hans beregninger over de reducerede tal. Jeg mener ikke, det har så stor en interesse.

Spørgsmålet er jo for den, der går arbejdsløs eller hans pårørende, ikke, om der var en tiendedel procent flere arbejdsløse under den socialdemokratiske regering, end der er under den nu siddende regering, eller det er omvendt. Nej, spørgsmålet er: Hvor mange går der arbejdsløse, er der nogen udsigt til, at arbejdsløshedstallet bringes ned, kan de, der står på arbejdspladserne, nogenlunde trygt se morgendagen i møde uden risiko for at blive afskediget? Det er det store problem, og ministeren og andre kan jonglere med tallene, så meget som de vil, det er en kendsgerning, at ledighedstallet i år er mere end 20 000 større, end det var i 1950, og at vi dermed er kommet i den situation, at ledighedstallet i år er langt større, end det har været i noget foregående år efter krigen. Det vil altså sige, at vi står foran en stigning i arbejdsløsheden og ikke foran en nedgang, og så kan det jo være meget opbyggeligt for de arbejdsløse, at de får at vide, at man vil drage omsorg for, at de erhvervshemmede kommer i arbejde. Det ønsker vi allesammen skal ske, men det er ikke nogen løsning af de arbejdsløses besværligheder, det er ikke en udvej ud af den vanskelighed, vi befinder os i.

Jeg er, som ministeren ganske rigtigt sagde, ikke tilfreds med de foranstaltninger, som regeringen har ment tilstrækkelige til at imødegå arbejdsløshedens ekstra stigning i den kommende vinter. Jeg er det ikke,